

CrossYart studieprogramma Kevin Bauer – eindverslag

Verlangen en doelstelling

Het verlangen om inhoudelijk onderzoek te doen naar de kernwaarden en thematiek in mijn eigen werk ontstond een jaar geleden.

Een werk dat ik in 2021 maakte riep dermate veel vragen op dat ik er een studie omheen kon inrichten. Ik bevroeg de noodzaak van mijn praktijk. Het was een periode van reflectie door de pandemie en tegelijkertijd merkte ik een verlies van het enthousiasme van het maken.

Het (tijdelijke) werk had veel raakvlakken met mijn fascinaties. Het was een werk dat ontstond vanuit een gevoel van urgentie maar tegelijkertijd voelde het als een shot in the dark.

Omdat ik het moeilijk te omschrijven vond, bracht ik het onderwerp van mijn studie onder het begrip klimaatverandering. Het werk had immers iets dystopisch: vervallen stedelijke infrastructuur in het midden van een beboste omgeving. De natuur had haar plek terug geclaimd.

Mijn doelstelling was het beter begrijpen van eigen werk en fascinaties. De kern van mijn werk ontleden en vanuit daar de verbanden leggen tussen de kernwaarden en fascinaties.

Daarbij beoogde ik een basis te creëren door vanuit een studerende houding het onbewuste te voeden. Een basis voor nieuw werk, een thematiek om de komende jaren vanuit te werken.

Mijn bevindingen sorteerde ik in Are.na. Het doel was om gedurende de studie het werken op dit platform eigen te maken en deze tool te blijven gebruiken na de studieperiode.

Traject

Structuur

Als basis om vanuit te werken gebruikte ik aanvankelijk google docs, in de Google Drive. Ik verzamelde hier bestanden, artikelen, passages uit boeken en andere informatie. Later heb ik de informatie overgezet naar het online platform are.na. De informatie verzamelde ik via zoekmachines, online artikelen, boeken, documentaires, interviews, tentoonstellingen en locatiebezoeken.

Omdat deze manier van werken nieuw voor me was wist ik niet goed waar te beginnen.

Ik merkte dat het winnen van informatie vrij onwennig begon. Maar dat komt ook doordat er niet een heel duidelijke onderzoeksvraag is geweest. Ik zoog alles op als een spons en dat maakte me al snel vrij moe en overprikkeld. Door begeleidingsgesprekken kwam daar meer structuur in.

Verwerking informatie

De nieuwe kennis uitte zich vrij vlot in materiaal en vormkeuzes van nieuwe werken. Ik heb me gedurende de CY periode op twee nieuwe werken gefocust, Space Junk (Anningahof) en Just Smile and Wave (Utrecht DownUnder). Het zijn beide (semi) buiten sculpturen.

Ik denk dat het me geholpen heeft in de benadering van het onderwerp, een daarmee ook de vorm en het materiaal waarin het is uitgewerkt. Ik zag daarmee een onmiddellijk effect als gevolg van de studie.

Daarbij ben ik minder lineair ben gaan denken. Ik merk dat ik door de brede informatie rustiger ben op inhoudelijk vlak en minder rechtlijnig. Ik ben me meer bewust van causale verbanden. En ik heb het idee dat ik mijn werk daardoor ook op een andere wijze benader. Ik voel me vrijer in de keuzes die bij het maken van het werk komen kijken.

Ik heb bovendien nog steeds veel vertrouwen in mijn intuïtieve manier van werken omdat ik het onderbewustzijn gericht voedt met informatie die belangrijk is voor het ontwikkelen van nieuwe ideeën en het maken van gevoelsmatige keuzes. Ik ben benieuwd hoe deze periode mijn manier van werken de komende maanden zal gaan beïnvloeden.

Ik heb nu geprobeerd om de kennis onder te brengen in vier definities. Naast de kernwaarden van mijn praktijk zie ik deze vier begrippen als pijlers, die kunnen dienen als basis voor de komende tijd. Vier begrippen waar ik veel van mijn fascinaties terug vind of kan onderbrengen. Overeenkomsten tussen deze vier onderwerpen zijn de cognitieve mogelijkheden. Dat wat te groot is om te begrijpen fascineert me. Het nodigt uit om te fantaseren, om er een eigen verhaal van te maken.

Utopiën: Het idee van een volmaakte, ideale werkelijkheid of toestand is eeuwenoud en toch blijft dit droombeeld, deze onbereikbare toekomst alomtegenwoordig. Een utopie stelt een helder doel: men weet naar wat voor samenleving men wil evolueren. De geschiedenis bewijst dat het naïef, onrealistisch of achterhaald kan zijn. Het tegenovergestelde van een utopie is het schrikbeeld waarin alles verkeerdt is gelopen. De doelen zijn niet bereikt. Een dystopie.

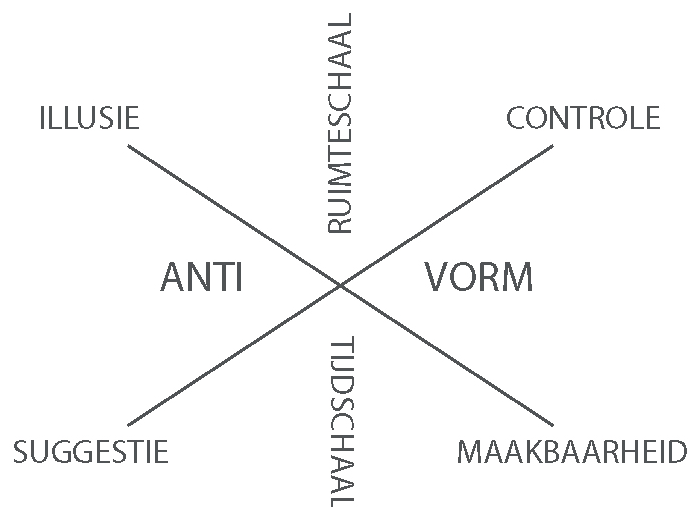
Terraforming: Terravorming is het (ver)vormen van aarde of aarde creëren. De extractie-mijnbouw verandert het aardoppervlak door het gebruik van kolossale machines en installaties voor welvaart en economische groei, met alle gevolgen van dien.

Ecosystemen: Een ecosysteem is een natuurlijk systeem dat bestaat uit alle organismen die in een bepaald gebied voorkomen, samen met hun abiotische omgeving, en de wisselwerkingen tussen beide. Groepen organismen binnen een gegeven ecosysteem die elkaar beïnvloeden: planten, dieren en micro-organismen, vormen samen een levensgemeenschap. Balans is cruciaal.

Science fiction: Science fiction is een genre dat speculeert over mogelijke toekomst en parallelle universa, dan wel niet met fictieve of daadwerkelijke concepten. Science fiction verhalen zijn vaak gericht op fictieve gebeurtenissen die ertoe hebben geleid dat de aarde of de mens bepaalde veranderingen heeft ondergaan. Hedendaagse sciencefiction is een reactie op de effecten van de wetenschappelijke transformatie van de wereld die rond het einde van de achttiende eeuw begon: in het Europese bewustzijn van geschiedenis en toekomst, en in de toenemende impact van de wetenschappelijke methode en van technologische veranderingen op het leven van mensen.

Kern praktijk

Met de begeleiding van CY heb ik tijdens de studie de essentie van mijn praktijk geprobeerd in kaart te brengen. Deze kernwaarden verwijzen naar elkaar, naar binnen en naar buiten en vormen zo de basis voor mijn werk.

Ervaring

Achteraf ben ik ontzettend dankbaar en tevreden met mijn bevindingen en zie ik veel mogelijkheden om door te gaan, zowel met het tekstueel-inhoudelijke als het fysieke. Ik heb een manier gevonden om inhoudelijk onderzoek te koppelen aan mijn praktijk. Een valkuil is echter dat ik daar tijd voor vast moet reserveren: tijdblokken inplannen.

Het is opvallend interessant om te zien hoe de verdieping heeft bijgedragen tot waar ik nu ben, hoe ik er nu in sta. Teksten aan feitelijke informatie hebben bijgedragen aan een destillaat dat is teruggebracht tot een paar onderwerpen waar ik mee vooruit kan.

De begeleiding door Conny werkte erg goed. Dat wat voor mij moeilijk te formuleren was, kon zij samenvatten in begrijpelijke taal. Op die manier zette ik ook stappen in mijn onderzoek: Conny was erg belangrijk voor me bij het ondersteuning geven welke koers te varen gedurende de periode.

Op voorhand schatte ik de periode vrijer in dan dat ik hem ervaren heb. De organisatie van CY probeerde mijn ontwikkeling op het gebied van de kritische beschouwing te stimuleren.

Dat wat ik buiten de letterlijke studie-uren – maar wel in het kader van CY uitvoerde – moest worden vastgelegd in een verslag, wat een meetinstrument kan zijn voor de voortgang van de studie? Dat voelde voor mij wat controlerend, waardoor er een gevoel van ‘moeten bewijzen’ ontstond. Dat ging mij met name aan het einde van de periode tegenstaan.

De CY periode was daarmee tweeledig met enerzijds het inhoudelijke eigen onderzoek en anderzijds de ontwikkeling van beschouwing. Ik vraag me af of de periode van drie maanden genoeg is om beide voldoende te kunnen uitvoeren.

Het was soms wat lastig om een pilot te zijn, zonder andere deelnemers om ervaringen uit te wisselen en ik kan me voorstellen dat het voor de organisatie ook lastig was omdat ze in die zin geen vergelijkingsmateriaal hadden.